

Kapitel 3.

Efterindtægt for Tjenestemænds Efterladte.

§ 79 Stk. 1 „Dyrtidstillæg, Konjunkturtillæg“ rettes til „Reguleringsstillæg“, „Taffel-, Kontorholds-, Hesteholdspenge og deslige“ rettes til „Repræsentationstillæg, Kontorholdsgodtgørelse“, og efter „Time-, Dag- og“ indsættes „Natpenge“.

§ 79, Stk. 2, affattes saaledes:

Stk. 2. Ved Efterindtægtens Udbetaling fradrages de forskellige mere eller mindre varige Indeholdelser, der — hvis Tjenestemanden havde levet — vilde være blevet fratrukket i hans Løn til Dækning af Afdrag paa Lønningsforskud eller Gæld (jfr. § 34), som ikke dækkes paa anden Maade, Enkeforsørgelsespræmier, Pensionsbidrag og deslige.

Som Stk. 4 indsættes:

Stk. 4. For Tjenestemænd, der foruden den faste Løn har haft visse Indtægter, opgøres Tjenesteindtægten ved til den paagældendes faste Aarsløn paa Dødsfaldets Tid at lægge de hans Stilling tilfaldne visse Indtægter i det sidste Aar før hans Død, for saa vidt de ikke har været bestemte til Dækning af Stillingens Kontorudgifter eller deslige (jfr. Stk. 1).

Bemærkninger til § 79.

Rettelserne til Stk. 1 er rent formelle.

Efter den før 1. Oktober 1919 gældende Lov, jfr. Lov Nr. 362 af 2. December 1916 om et Fjerdingaars Efterindtægt for Tjenestemænds efterladte og Bekendtgørelse af 10. Oktober 1917 om den nærmere Regel om Gennemførelsen af nævnte Lov, blev der ved Tjenesteindtægten Opgørelse til Brug ved Beregningen af Efterindtægt ikke taget Hensyn til de forskellige mere eller mindre varige Indeholdelser, der maatte være foretaget i Tjenestemandens Løn til Dækning af Afdrag paa Gæld m. m., jfr. Bekendtgørelsens § 2, Stk. 2.

Ved Bestemmelsen i § 79, Stk. 2, tilsigtede man derimod at bevare status quo for Enken i de første 3 Maaneder efter Dødsfaldet.

Efter Paragraffens nuværende Formulering har man ment det tvivlsomt, om ikke ethvert Afdrag, der har fundet Sted i Mandens Lønning, ogsaa burde foretages i Efterindtægten, uanset at den Gæld, til Dækning af hvilken Afdraget fandt Sted, bringes ud af Verden ved Mandens Død, fordi der for denne Gæld er stillet en Sikkerhed, hvori Dækning kan ske, naar Tjenestemanden er død.

For at tilvejebringe klare Regler paa dette Omraade har man foreslaaet den foran omhandlede Ændring i Stk. 2.

Det foreslaaede nye Stk. 4 fandtes i Tjenestemandensloven af 12. September 1919, men er udeladt i Tjenestemandensloven af 27. Juni 1927.

Da Bestemmelsen imidlertid har Betydning ved Fastsættelse af Efterindtægt for de efterladte efter Tjenestemænd med visse Indtægter, naar disses Størrelse er vekslende i de forskellige Maaneder, har man foreslaaet, at Bestemmelsen indsættes paa ny.